

ת"פ 34711/06/17 - מדינת ישראל נגד מרק בוריסלב יעקובוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 34711-06-17 מדינת ישראל נ' יעקובוב

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

מרק בוריסלב יעקובוב
ב"כ המאשימה: עוה"ד אפרת פאר ועדי
ערד
ב"כ הנאשם: עו"ד קובי מרגולוב

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

אישומים ראשון ושני:

א. **הצתה**, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

אישום שלישי:

א. **הצתה**, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא בחוק (שתי עבירות).

ב. **היזק בזדון**, עבירה לפי סעיף 452 בחוק (שלוש עבירות).

2. **על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון** - אמו של המתלונן נפטרה, והמתלונן בחר שלא להתאבל על מותה. בשל כך גמלה בליבו של הנאשם לנקום במתלונן. ביום 11.5.17 בשעת לילה, הגיע הנאשם לנגריה בראשון לציון שאותה המתלונן שוכר ומפעיל. רכבו של המתלונן מסוג "מרצדס" חנה באותה עת במרחק 3 מטרים מהנגרייה. **הנאשם הניח נייר ובדים בצמוד לגלגל האחורי של הרכב, הצית אותם עם מצית ועזב את המקום. בשל מעשיו של הנאשם הרכב והנגרייה נשרפו כליל.** כמו כן נשרף ציוד השייך למר מיכאל שצ'דרינסקי שהיה באותה עת בנגריה וכלל: נגרר 2 גלגלים, פטישון, מריצה, וציוד רב נוסף. **הנזק נאמד בשווי של 269,000 ₪.**

באישום השני - ביום 22.5.17 בשעת לילה, הגיע הנאשם כשהוא רכוב על אופניים חשמליים בסמוך למחסן המכונה

"ספיר" (להלן: "המחסן"), המכיל ארגזי קרטון רבים. המחסן שייך למפעל "אמרז" המייצר אריזות פלסטיק המיועדות לתעשייה. המפעל נמצא באזור התעשייה בראשון לציון והמחסן ממוקם באותו הרחוב. באזור התעשייה מצויים בתי עסק רבים הסמוכים זה לזה. הנאשם ירד מאופניו, הלך בסמוך למחסן בעודו אוחז בידו קרטון גדול והדליק אותו במצית. הנאשם השליך את הקרטון לעבר המחסן ובסמוך לו. במחסן ניצתו להבות והנאשם עזב את המקום על אופניו. מעשיו של הנאשם גרמו לנזקים הבאים: שריפת אריזות קרטון, הרס המתזים במחסן, הרס סחורות שהוחזקו בסמוך למחסן ונפגעו כליל בשל ספיגתם עשן, ועלה צורך בשינוע הסחורות והשמדתן. הנזק נאמד בשווי של 952,430 ₪.

באישום השלישי - ביום 28.5.17 בשעת לילה, הגיע הנאשם עם כלבו לאזור שכונת רמת אליהו בראשון לציון (להלן: "השכונה"), כשהוא מצויד במצית. הנאשם שילח אש ב-5 מוקדים שונים:

א. בשעה 23:26 הגיע הנאשם לבניין מגורים בן מספר קומות בשכונה, הצית נייר בתוך ארון חשמל בבניין באמצעות המצית ומעשיו גרמו לנזקים הבאים: ארון החשמל בקומה הראשונה נשרף כמעט כליל ודלתות הדירות משני צדדי הארון ניזוקו. ארון החשמל בקומה השנייה נשרף חלקית בצדו הימני התחתון ו-2 שעוני חשמל נשרפו מבחוץ. בקומה השלישית הוצת נייר בחלקו התחתון של ארון החשמל.

ב. ביום 29.5.17 בשעה 1:15 הגיע הנאשם לבניין מגורים בן מספר קומות בשכונה, הצית באמצעות המצית 3 ארונות חשמל ב-3 קומות הבניין. מעשיו גרמו לנזקים הבאים: בקומה הראשונה פעמון דלת דירה נשרף כליל, בארון החשמל נגרמו סימני חריכה בחלקו התחתון, סימני התכה מחום של 2 שעוני חשמל שהיו מעל המוקד. בקומה השנייה - ארון החשמל ספג נזקי שריפה קלים בחלקו התחתון ובפינת שעון החשמל הימני וסימני חריכה בעץ הארון. בקומה השלישית - ארון החשמל נשרף כליל, קילופי טיח בתקרה מעל הארון ונזק לדלת דירה סמוכה.

ג. בשעה 2:16 הגיע הנאשם לרחוב אחר בשכונה, שילח אש במזיד באמצעות מצית בפינתו השמאלית של מתקן למחזור בקבוקים ובמספר בקבוקים, כמו כן נשרפה גדר במבוק וגדר חיה במקום.

ד. בשעה 2:30 הגיע הנאשם מחוץ לבית פרטי בשכונה, הנאשם שילח אש במזיד באמצעות המצית בגדר הבית, והאש פשטה לתוך החצר והתקרבה למבנה עצמו. מעשיו של הנאשם גרמו לנזקים הבאים: שריפת גדר, הרס תשתית החשמל, שריפת דק עץ שהיה בחצר וצעצועים.

ה. בשעה 3:11 הגיע הנאשם לבניין מגורים בשכונה ושילח אש במזיד באמצעות המצית בחפצים בתוך חדר האשפה בבניין. מעשיו גרמו לנזקים הבאים: שריפת גוף התאורה של חדר האשפה, שריפה של 2 פחים - האחד כליל והשני באופן חלקי, סימני פיח על הקירות ונזק לצנרת הביוב של הבניין.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 33, רווק ואב לילדה, עמה אינו מקיים קשר. טרם מעצרו עבד כפועל ייצור במפעל וכשומר לילה בתמורה ללינה במקום. בגיל צעיר סבל מבעיות רפואיות בגיבן אושפז פעמים רבות. בגיל 6 התעורר בעין אחת כתוצאה ממשחק עם חפץ חד. בשל מצבו הרפואי נעדר רבות מלימודיו, צבר פערים לימודיים ונשר ממערכת החינוך בגיל 15. בגיל 17 עלה עם אמו לישראל. תאר קשיי הסתגלות משמעותיים לחיים בארץ. בגיל 20

התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא. בעברו מערכות יחסים זוגיות מורכבות ובעייתיות, כשהקשר עם אדם בתו ניתק לאחר שהתלוננה נגדו בגין אלימות והוצא צו הרחקה. **במהלך שנות התבגרותו החל בשתיית אלכוהול, ולאורך השנים צריכת האלכוהול של הנאשם גברה לכדי שתייה יומיומית, בנוסף לשימוש בסמים מסוג קנאביס.**

ביחסו לעבירות טען כי מתקשה לזכור את האירועים המיוחסים לו נוכח שתיית אלכוהול וצריכת סמים.

שירות המבחן התרשם מאדם אשר מאז עלייתו לישראל חווה קשיי הסתגלות וקושי בניהול אורח חיים יציב. פיתח התמכרות לחומרים פסיכו אקטיביים, אותם צורך לא מקדמת להתמודדות עם קשיים רגשיים. בנוסף התרשם שירות המבחן מחלקים אלימים באישיותו, הבאים לידי ביטוי בעבירה הנוכחית ובמערכות יחסים מורכבות ופוגעניות שמנהל עם בנות זוג ובני משפחתו.

ביום 6.12.17 הנאשם שולב בקהילה הטיפולית "הדרך" וביום 6.9.18 סיים את הטיפול בהצלחה, על אף קשיים שעלו במהלכו. מסיכום הטיפול עלה כי הנאשם פיתח יכולות איפוק מול מצבי תסכול ועלבון, שיפר את מסוגלותו להתמודד עם מצבים טעונים באמצעות שיח, גילה פתיחות במהלך המפגשים הפרטניים והקבוצתיים, במהלכם התמודד עם נושאים מורכבים, כשלאחר הטיפול הנאשם מגלה הבנה לנטייתו להגיב באופן אלים, על רקע מחסור בכלים רגשיים והתנהגותיים להתמודדות מקדמת. עדיין קיימים קשיים משמעותיים בנושאים שונים כגון הימנעות חברתית, הסתגרות והימנעות מהצבת גבולות. לצד האמור, עלה כי לקראת סיום הטיפול בקהילה, חלה נסיגה בהתנהלותו של הנאשם ושירות המבחן התרשם מנזקקות להמשך טיפול.

בתום הטיפול בקהילה, הנאשם השתלב בהמשך טיפול בהוסטל המיועד לבוגרי "הדרך" המהווה מסגרת המשך בה נדרש להתחיל בהשתלבות עצמאית בחיים בקהילה בלווי גורמי הטיפול. הנאשם השתלב באופן חיובי בהוסטל, רכש מיומנויות תקשורת ופיתח מערכות יחסים תקינות עם מכורים מחלימים נוספים ונעזר בטיפול לרכישת כלים לתקשורת תקינה. הנאשם עורך מאמצים במסגרת הטיפול לרכישת מיומנויות ודפוסים התמודדות תקינים למצבי קושי ודחק, ובמשך תקופה ארוכה שומר על הפסקה בשתיית אלכוהול. לצד זאת, לקראת סיום ההליך הטיפול בהוסטל, חלה נסיגה בהתנהגותו הבאה לידי ביטוי בצבירת חובות כספיים עליהם לא דיווח, יצירת קשר זוגי בניגוד להמלצת גורמי הטיפול כשניכר כי השתמש בדפוסים הסתרה תוך קושי לפנות לעזרה באופן המהווה סיכון עבורו. נוכח התנהלותו הבעייתית, בתאריך 26.1.19 הושעה הנאשם לפרק זמן ממסגרת ההוסטל, וזאת כחלק מהחלטה טיפולית אשר מטרתה הצבת גבול וניתוח דפוסיו אשר הובילו לנסיגה במצבו. בהתייחסותו לעבירות, התרשם שירות המבחן מהתקדמות מסוימת שחלה במסוגלותו להתייחס לאירועים. הנאשם דיווח כי באותה תקופה בה ביצע את העבירה חווה משבר סביב פרידות ממערכות יחסים, ובמקביל הגביר את צריכת האלכוהול אשר פגעה ביכולתו לשלוט במעשיו. הנאשם תיאר התפרצות אלימה וחסר רסן כפי שעולה בביצוע העבירות. כפי שעלה מדיווח גורמי הטיפול, למרות העדר אמון של הנאשם בסביבתו וקשייו בתחום הקשרים, הוא עורך מאמצים במסגרת הטיפול לרכישת מיומנויות ודפוסים התמודדות תקינים למצבי קושי ודחק, ושומר על הפסקת שתייה למשך תקופה ארוכה, ומגלה הבנה לנזקקות להמשך קשר טיפולי.

בתום הטיפול בהוסטל, השתלב בהתאם להמלצת גורמי הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות בכרמיאל בחודש מרץ 2019. הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות, ונמצא בשלב ראשוני בהליך הטיפול. דווח כי הנאשם ביקש לעזוב את אזור הצפון ולשוב להתגורר במרכז בסמוך לבית אמו, זאת בניגוד לעמדת גורמי הטיפול, וכן עלה כי היה מעורב באירוע תוקפני. בהמשך, הגעתו לטיפול הפכה לבלתי סדירה. שירות המבחן הבהיר לנאשם את התרשמותו שהנאשם נמצא בנסיגה בהתנהלותו ובבחירותיו, ואת הערכתו בדבר הצורך בהמשך התהליך הטיפולי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בכרמיאל. בחודש יוני 2019 דווח הנאשם לשירות המבחן שעזב את כרמיאל וחזר להתגורר בבית אמו בראשון לציון, טרם פנה להמשך טיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות באזור מגוריו.

שירות המבחן שיקף לנאשם את התרשמותו מסיכון משמעותי לחזרה לשימוש באלכוהול ובאשר לצורך בהמשך טיפול.

בהמלצתו שירות המבחן לקח בחשבון את תקופת הטיפול הממושכת בה הנאשם שיתף פעולה והגיע להישגים טיפוליים, כשסיים את הטיפול בקהילה הטיפולית ובהוסטל ההמשך ושמר על ניקיון מצריכת סמים. לצד זאת שירות המבחן נתן דעתו לכך שסמוך למועד סיום ההוסטל הנאשם החל להתנהל על פי דפוסים בעייתיים המוכרים לו מעברו הבאים לידי ביטוי בהסתרה, היעדר מתן אמון בגורמי הטיפול, אי השתלבותו בטיפול המשך הנדרש במצבו וחוסר היציבות בכל הקשור במקום מגוריו. כן שקל שירות המבחן את היות הנאשם מכור לאלכוהול, שגדל ברקע משפחתי קשה בו חווה אלימות ולמעשה לא נענו צרכיו הפיזיים והרגשיים, ועל רקע המתואר ניתן להבין את ההידרדרות שחלה במצבו לאורך השנים. הסבריו לנסיבות ביצוע העבירה היו לאורך כל תקופת האבחון שטחיים, כשתלה את ביצוע העבירות בהיותו בגילופין. שירות המבחן התרשם כי המשך טיפול עשוי לצמצם את הסיכון במצבו, כשכיום ולמרות ניסיונות שירות המבחן לגייסו לטיפול המשך, הנאשם לא עשה כן.

בתום הליך אבחון ממושך התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות בעייתית, בפרט לאור בחירתו שלא להשתלב בטיפול הנדרש במצבו ומכאן ששירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו והמליץ על השתתפות ענישה קונקרטיה ומוחשית, תוך מתן משקל לעובדה שסיים טיפול בקהילה ובהוסטל בהצלחה.

בתסקיר עדכון אחרון מיום 15.9.19 נמסר כי הנאשם דווח כי חזר למגורים בבית אמו בראשון לציון והשתלב בטיפול ביחידה לטיפול התמכרויות, כששומר על ניקיון מצריכת חומרים, נמנע מקשרים בעייתיים והשתלב בתעסוקה לצד אביו בתחום הניקיון. הנאשם הסביר את עזיבת הטיפול ביחידה להתמכרויות בכרמיאל על רקע קשייו להתמודד עם תנאי המחיה ועם תחושת הבדידות שלוותה אותו מאז סיים את הטיפול בקהילה. הנאשם התקשה להתייחס לקשיים הקשורים בחזרתו למגורים עם אמו לאור יחסיהם המורכבים בעבר.

מדווח שנתקבל מגורמי הטיפול ביחידה לטיפול התמכרויות בראשון לציון עלה כי הנאשם נקלט במסגרת בחודש אוגוסט 2019, מתמיד בהגעתו למפגשים הקבוצתיים, מעלה תכנים מעולמו הפנימי ומבטא רצון להמשך הטיפול. מצוי כיום בשלב ראשוני בטיפול וצפוי להשתלב בטיפול פרטני במהלך חודש אוקטובר 2019.

הנאשם מדווח על התייצבות שחלה במצבו וכאמור מבטא רצון להמשך הטיפול ואולם שירות המבחן מתקשה להעריך את מסוגלותו של הנאשם להתמיד בטיפול לאורך זמן.

5. הוגשו ראיות לעונש שכללו תעודת סיום טיפול במסגרת "הדרך" (נ/2) - המאשרת כי הנאשם עמד במשימות וביעדים וסיים בהצלחה את הטיפול בהוסטל "הדרך", וכן תלוש משכורת (נ/1) - ממנו עולה כי הנאשם עבד במהלך חודש יוני 2019.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד אפרת פאר ועדי ערד, הערכים החברתיים שנפגעו בעבירה הם שלמות רכוש הציבור וקניינו, כמו גם הגנה על הציבור מפני פוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש הגלום בעבירות הצתה. מדובר בפגיעה בשלום הציבור ובביטחונו האישי של הפרט. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כוללות תכנון מוקדם. מהאישום הראשון עולה כי היה תכנון מוקדם שכן גמלה בליבו של הנאשם החלטה לנקום במתלונן עקב העובדה שזה לא התאבל על מות אמו. באישום השני עולה שהנאשם הגיע מצויד במצית, בעודו אוחז בקרטון גדול שאותו הדליק והשליך לעבר המחסן הסמוך. מהאישום השלישי עולה שהנאשם הגיע לבניין מגורים כשהוא מצויד במצית. האירועים בוצעו בזה אחר זה, החל משעה 23:20 ועד לשעה 3:11. כל מעשי ההצתה בוצעו במזיד וגרמו לנזק. הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירות הוא נזק לרכוש בלבד. מהאישום הראשון עולה נזק שנאמד בשווי של 269,000 ₪, מהאישום השני עולה נזק

שנאמד בשווי של 952,430 ₪, מהאישום השלישי עולים נזקים לרכוש נוסף לרבות שריפת ארונות חשמל, שריפת גדר, הרס תשתית חשמל, שריפת דק בחצר ונזק לצנרת הביוב. לצד הנזק לרכוש, יש לתת משקל לפוטנציאל הנזק בעבירות הצתה. זאת נוכח העובדה שלאדם המשלח אש אין ידיעה ושליטה לגבי התפשטות האש ולהיקף הנזק הכרוך בכך. נקבע בפסיקה שעבירת הצתה היא מהחמורות שבעבירות, וכי ראוי להרחיק מהחברה את מי שהורשע בהצתה, ולו מהטעם שהוא עלול להמשיך ולסכן אחרים. הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה באישום הראשון היא בשל כך שהמתלונן בחר שלא להתאבל על אמו והנאשם החליט לנקום בו. באשר לשני האישומים הנוספים, סיבותיו אינן ברורות ונראה כי המעשים נבעו מרצונו האישי של הנאשם לגרום לנזק, תוך התעלמות מהעובדה שמעשיו עלולים לסכן חיי אדם. אין מחלוקת לגבי מודעות הנאשם לביצוע העבירות וחלקו המלא בביצוען. לשיטת המאשימה, מדובר ב- 3 אירועים נפרדים. ביחס לאישום הראשון והשני עותרת המאשימה למתחם עונש הנע בין 2 ל- 4 שנות מאסר, וביחס לאישום השלישי הכולל 5 מעשים, למתחם עונש הנע שבין 3 ל- 5 שנות מאסר.

הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות כוללות את העובדה שהנאשם ללא עבר פלילי והודה בעובדות כתב האישום. בחודש ספטמבר 2018 סיים בהצלחה את הטיפול בקהילה הטיפולית וצוין כי נתרם מהטיפול. לאחר סיום הטיפול בקהילה, שולב בהוסטל המיועד לבוגרי הקהילה ומהווה מסגרת המשך שבה נדרש להשתלב בחיים. שירות המבחן סבר כי נוכח חומרת העבירות והסיכון הקיים במצבו, נדרשת ענישה קונקרטיית ומוחשית, תוך מתן משקל לכך שהנאשם סיים טיפול גמילה בקהילה ובהוסטל. עם זאת, צוין כי בעת האחרונה ניכרו קשייו להשתלב במסגרת טיפול במקום מגוריו והוא טרם פנה לטיפול. הנאשם הציג אישור פנה לאחרונה לטיפול בתחנה לטיפול בהתמכרויות בראשון לציון. ניכר כי קיים קושי להשתלב במסגרת טיפול והוא מצוי בסיכון משמעותי לחזרה לשימוש באלכוהול ולהתנהגות בעייתית ומכאן המלצת שירות המבחן. בסיכומו של דבר המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 5 שנות מאסר.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד קובי מרגולוב, הפסיקה שאותה הציגה המאשימה בטיעוניה אינה מתאימה בנסיבות המקרה, שכן מדובר בנאשמים שלא עברו תהליך טיפולי משמעותי כפי שהנאשם עבר, ובחלק מהמקרים גזרי הדין כללו הפעלת עונשי מאסר מותנים. הנאשם השתלב מספר ימים טרם הדיון ביחידה לטיפול בהתמכרויות ומסר בדיקות שתן. בחודשיים האחרונים חל שינוי בעניינו, בני משפחתו המתגוררים בראשון לציון מלווים אותו היום וכל אותם הקשיים שחווה, כשהוא התגורר לבדו בכרמיאל, התפוגגו ברגע ששב לחיק משפחתו.

היה נתק עם המשפחה עובר לכתב האישום. הנאשם התגורר בגפו באתר שהוצת באישום השני, עבד שם במהלך היום, לן שם בלילה, שתה אלכוהול, השתמש בסמים, חווה ריחוק וניתוק מוחלט ממשפחתו, לא הייתה לו מערכת יחסים זוגית ובסופו של דבר התרחשו האירועים המופיעים בכתב האישום. ביום 19.6.19 שירות המבחן הגיש תסקיר שלילי. נכתב בו ששוחחו עמו יומיים טרם כתיבת התסקיר והוא אמר להם שעזב את כרמיאל, שב להתגורר בראשון לציון ושהוא מתעתד להירשם ליחידה לטיפול בהתמכרויות אך טרם עשה כן. על כן שירות המבחן ראה זאת בשלילה, וכחלק מהעייפות של הנאשם, וסבר שהנאשם אינו מכיר בכך שהוא זקוק לטיפול. מכאן בא שירות המבחן בהמלצה לענישה מוחשית וקונקרטיית שמשמעותו שליחתו למסר מאחורי סורג ובריח. ארבעה ימים לאחר שהוגש התסקיר, הנאשם עשה את שהבטיח לשירות המבחן ופנה לקבלת טיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות ומאז הוא נמצא שם, מוסר בדיקות שתן פעם בשבוע, הולך לקבוצה וממתין לטיפול פרטני. הנאשם עובד לפרנסתו.

המתחם צריך להיות נמוך בהרבה ממתחם העונש אשר לו עתרה המאשימה. הנאשם עבר תהליך שיקומי משמעותי, והמלצת שירות המבחן אינה נכונה. ב"כ הנאשם עתר לקבלת תסקיר משלים, אשר יבחן את התקדמות הנאשם (ובהמשך לכך אכן התקבל התסקיר האחרון מיום 15.9.19).

לשיטת ההגנה, יש לקבוע מתחם עונש אחד לכל האירועים, המכנה המשותף הוא העובדה שהנאשם באותה התקופה סבל מקשיים רגשיים ונפשיים, הן מהעובדה שבאותה התקופה סבל מהתמכרות שממנה נגמל ועדיין נמצא בטיפול, הוא

עובד, מתפקד וחידש את קשריו עם בני משפחתו.

8. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, וציין כי אילו יכול היה לשנות את שהיה, היה עושה כן.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום אוחז שלושה אישומים ובכולם הורשע הנאשם בעבירות של הצתה שגרמו נזק לרכוש. המעשים בוצעו בסמיכות זמנים על פני פרק זמן קצר של כשבועיים וחצי (מיום 11.5.17 ועד 29.5.17), באותה עיר (ראשל"צ), וכחלק מאותה מסכת עבריינית. בהתאם למבחני הפסיקה (ראו בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** [29.10.14]), ניתן לקבוע כי קיים בין המעשים קשר ענייני הדוק. מכאן שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

10. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם הגנה על זכותו של אדם לקניינו, וכן פגיעה בשלום הציבור ובתחושת הביטחון של הפרט, בשל פוטנציאל הפגיעה בגוף ובנפש. על חומרתה של עבירת ההצתה, ובפרט בשל פוטנציאל הפגיעה שבה, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק לצידה העומד על 15 שנות מאסר. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרת מעשה ההצתה והסכנה הגלומה בו, לרבות בדברים הבאים: "בתי המשפט חזרו והדגישו את חומרתה היתרה של עבירת ההצתה, גם כשהיא מתייחסת לרכוש בלבד, בין היתר בשל הפוטנציאל לגרימת נזק לגוף, בבחינת אוי לגפרור שהצית להבה, שסופה ואחריתה מי ישורנה..." (ע"פ 1727/14 **מימון נ' מדינת ישראל** (6.1.15)).

על חומרת עבירת ההצתה עמד בית המשפט העליון אף בע"פ 1414/15 **מדינת ישראל נ' פדר** (15.4.15):

"עבירת ההצתה היא מהחמורות שבספר החוקים וזאת לאור הפוטנציאל ההרסני הטמון בה נוכח הסכנה הגלומה במעשה לגופו ולרכושו של אדם. בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתה היתרה של העבירה שראשיתה ידוע אך כיצד תתפשט ומה יהיה היקפה, אין איש יודע, שכן מנהגה של האש להתפשט ללא שליטה, תוך שהיא זורה הרס רב בדרכה... גישתו העקבית של בית משפט זה באשר לרמת הענישה בעבירות ההצתה היא כי, ככלל, יש להתייחס בחומרה לעבירה זו ולהשית עונשי מאסר לריצוי בפועל על מבצעי העבירה באופן שיבטא את שיקולי הגמול והרתעת הרבים יחדיו".

עם זאת, בית המשפט העליון קבע בפסיקתו כי קיימת הבחנה בין מקרים שונים של עבירות הצתה בהתאם לנסיבותיהם. כך תוארו הדברים בעניין פדר לעיל:

"אף על פי כן, מעיון בפסיקה עולה כי טווחי הענישה שנקבעו בפועל בעבירות הצתה לסוגיהן אינם אחידים, הואיל ובמסגרת שיקולי הענישה על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, **לתוצאות המעשה, לפוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש הגלום במעשה ההצתה, לתכנון המוקדם ולעברו הפלילי של מבצע העבירה במקרה הקונקרטי...** אולם, נראה כי במהלך השנים האחרונות מסתמנת מגמת החמרה מסוימת ברמת הענישה ובית משפט זה אף הביע דעתו לאחרונה בדבר הצורך בהחמרה שכזו לאור השיקולים שהוזכרו מעלה... יחד עם זאת, בנסיבות מיוחדות מצא בית המשפט להשית עונשים קלים יותר ממדיניות הענישה הנהוגה. זאת, מאחר וקיימת הבחנה בין הצתה אחת לאחרת ולא מן הנמנע שהעונשים שיושטו בגין אותה עבירה יהיו שונים בהתאם לשונות נסיבות ביצוע העבירה ומבצעה".

11. בבחינת **מידת הפגיעה בערך המון** יש להבחין בין מדרגי ביניים של חומרה בעבירת ההצתה, תוך הבחנה בין הצתה של נכס בנסיבות שאין לחשוש כי ההצתה תתפשט לרכוש אחר; הצתה של נכס שעלולה להתפשט ולפגוע

ברכוש אחר; הצתה של נכס שיש בה פוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש; הצתה של נכס בנוכחותו הקרובה והמיידית של אדם, מה שמגביר את פוטנציאל הפגיעה בגוף ובנפש; הצתה שגרמה בפועל לפגיעה בגוף ובנפש על אף שהמצית לא התכוון לכך; והצתה בכוונה לפגוע בגוף ובנפש. מובן כי בתוך מדרגי ביניים אלה יש להבחין בין נסיבות שונות לחומרה או לקולה, כמו ערך הרכוש שהוצת או מספר האנשים שעמדו תחת סיכון של פגיעה (ע"פ 4036/13 **אמארה נ' מדינת ישראל** [5.10.14]).

בנסיבות המקרה דנן, הפגיעה היא ברף בינוני-גבוה, שכן העבירות בוצעו באישומים הראשון והשני באזור תעשייה שבו קיים חשש שההצתה תתפשט לרכוש אחר. באישום השלישי ההצתה בוצעה בבנייני מגורים ובחצר בית פרטי, כך שמעבר לסיכון להתפשטות האש לרכוש נוסף, קיים פוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש. ההצתות גרמו לפגיעה משמעותית ברכוש בשווי רב מאוד.

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלעבירות קדם תכנון, כשהנאשם הגיע לזירות העבירה כשהוא מצויד במצית ובאישום הראשון הגיע לזירה לאחר שגמלה בליבו החלטה לנקום במתלונן. הנאשם ביצע את עבירות בגפו ואין טענה כי הושפע מאדם אחר. הנזק הפוטנציאלי בעבירות ההצתה הוא משמעותי וכולל את הסיכון שהאש תתפשט ותגרום לפגיעות בגוף ובנפש. הנאשם בחר לשלח אש באזור תעשייה בו קיים פוטנציאל רב להתפשטות האש, וחמור מכך בבנייני מגורים, עת הצית ארונות חשמל המצויים בסמיכות לדירות מגורים, חדר אשפה בבניין וגדר של בית פרטי, שם הסיכון עולה לכדי פגיעה בחיי אדם. **הנזק שנגרם בפועל הוא נזק לרכוש בסך העולה על 1,200,000 ₪ באישומים הראשון והשני**. באישום השלישי נגרם נזק לארונות חשמל, לדלתות דירות, שריפת גדר במבוק וגדר חיה, הרס תשתית חשמל, שריפת דק, שני פחי אשפה, גוף תאורה, ונזק לצנרת ביוב של בניין. הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה באירוע הראשון היא רצונו לנקום במתלונן בשל כעסו על כך שלא התאבל על אמו. הסיבות העומדות בבסיס האישומים השני והשלישי אינן ברורות, ואף בפני שירות המבחן, הנאשם לא הסביר את מעשיו, עת טען כי אינו זוכר את האירועים משום שהיה בגילופין באותה עת.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 3450/17 **דמתי נ' מדינת ישראל** (10.1.18), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות הצתה. הנאשם הצית את רכבו של המתלונן תמורת תשלום כספי מאדם אחר שהיה מסוכסך עם המתלונן. הנאשם שפך חומר דליק על רכבו של המתלונן, הציתו ונמלט. בחניון הבניין הופעלה מערכת כיבוי אש והאש כובתה, אף שגרמה לנזק לרכב. כחודש וחצי מאוחר לכך, הגיע הנאשם לבניין בו מתגורר המתלונן, הצית את אחת הדלתות כשסבר בטעות כי מדובר בדירת המתלונן. בפועל הצית דלת מחסן הצמודה לדירת אחד השכנים. מערכת כיבוי אש הופעלה ומנעה את התפשטות הדלקה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר**. על הנאשם, צעיר, בעל נסיבות חיים מורכבות ועבר פלילי, הושת עונש של **48 חודשי מאסר בפועל** וכן הופעל עונש מאסר מותנה (סה"כ 58 חודשים).

ב. בע"פ 7496/12 **זיתוני נ' מדינת ישראל** (24.6.13) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בשני אישומים בעבירות של הצתה, היזק לרכוש במזיד, והדחה בחקירה. באישום הראשון נטען כי הנאשם ואחרים קשרו קשר להצית רכב מסוג מרצדס השייך לקבלן עפר. הנאשם הציע לאחר כסף וסם בתמורה להצתת הרכב. בהנחיית הנאשם, האחר השליך בקבוק תבערה לעבר הרכב, בשווי מאות אלפי ₪, אשר נשרף כליל. ביתו של הקבלן ניזוק כתוצאה מן ההצתה. באישום נוסף נטען כי הנאשם ניסה להניא את האחר ממסירת הודאה במשטרה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הולם שבין 3 ל-**

5 שנות מאסר בפועל, גזר על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל, והפעיל מאסר מותנה בן שבעה חודשים במצטבר. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית המשפט העליון נתן דעתו לכך שהנאשם עובר תהליך שיקום משמעותי במאסר, ודחה את הערעור.

ג. בע"פ 1846/13 **עמאש נ' מדינת ישראל** (1.12.13), אוחדו הערעורים בעניינם של שני נאשמים קרובי משפחה בני 18-19, אשר הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת הצתה. הנאשמים הציתו בצוותא את רכבו של המתלונן על רקע סכסוך בינו לבין אחד הנאשמים בעניין הבעלות על הרכב. הנאשם שהיה מסוכסך עם המתלונן אף הואשם בנהיגה ללא רישיון בתקופה הקודמת להצתה. על נאשם זה הוטל עונש של **38 חודשי מאסר** והופעל מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר. על הנאשם השני הוטל עונש של **27 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון אישר **מתחם עונש הנע בין שנתיים וארבע שנות מאסר בפועל** ודחה את הערעור.

ד. בע"פ 1951/14 **מקונן נ' מדינת ישראל** (15.2.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה. הנאשם, אשר נפגע מדברי המתלונן, מילא דלק בשני בקבוקי פלסטיק ריקים ושפך אותם אל תוך חנותו של המתלונן, הצית את הדלק ועזב את המקום בעוד החנות עולה בלהבות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין שנתיים וחצי ל- 4 וחצי שנות מאסר**. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר ביצע את העבירה בהיותו בגילופין ופיצה את המתלונן. נידון לעונש של **30 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 7887/12 **שאול נ' מדינת ישראל** (24.4.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הצתה. בעקבות סכסוך עם המתלונן, ניגש הנאשם לתחנת דלק, ומילא דלק במיכל פלסטיק. בהמשך, הצית הנאשם שני בקבוקי פלסטיק שבהם דלק, והשליך אותם לעבר מגרש. כתוצאה מכך נשרף ציוד רב השייך למתלונן. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שבין שנתיים ל- 4 שנות מאסר**, ובית המשפט העליון ציין כי המתחם מתאים ואף נוטה לקולה גם לאדם במצבו הנפשי של הנאשם, וככלל המתחם צריך להיות גבוה יותר. הנאשם, בעל רקע נפשי, נדון לעונש של **30 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בע"פ 1727/14 **מימון נ' מדינת ישראל** (6.1.15), בית המשפט העליון הקל בעונשו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הצתה. הנאשם ביקש מחברו להצית את הרכב של שכניו שעמם היה מסוכסך. בשעות ערב, בעת שהנאשם שהה מחוץ לעיר, הצית החבר את רכב השכנים אשר נשרף כליל וכן נפגע רכב שחנה בסמוך. כשבועיים לאחר מכן, זרק הנאשם אבן לעבר חלון ביתם של השכנים והשמיע איום עליהם. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש שבין 30 ל-60 חודשי מאסר**. על הנאשם נגזר עונש של 36 חודשי מאסר. בית המשפט העליון סבר כי בית המשפט המחוזי לא שגה בקביעת מתחם העונש, אולם בשל האפשרות שמעשיו של הנאשם הושפעו במידת מה ממחלת הנפש בה לוקה, הקל בעונשו והעמידו על **30 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בע"פ 907/14 **רחמים נ' מדינת ישראל** (18.11.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת הצתה. הנאשם, כבן 19, הצית את רכבה של מתלוננת ביחד עם אחר קטין, לאחר שזו העירה לו על האופן בו החנה את רכבו מול ביתה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש שבין שנתיים לארבע שנות מאסר** וגזר על הנאשם עונש של **30 חודשי מאסר בפועל**, וכן הפעיל במצטבר שישה חודשי מאסר על תנאי. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית המשפט העליון קבע כי העונש משקף באופן ראוי את חומרת המעשים.

ח. בע"פ 2717/15 **חביבאללה נ' מדינת ישראל** (23.12.15) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע לפי הודאתו בעבירה של הצתה. על רקע תחושת עוול שנגרמה לנאשם בעקבות הטלת

עיקול על חשבון הבנק שלו על ידי מועצה מקומית, מילא הנאשם בקבוק פלסטיק בבניין, הגיע לבניין המועצה בשעות העבודה, שפך את הבנזין והציתו. נגרם נזק לרכוש המועצה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שבין שלוש לשש שנות מאסר, והטיל על הנאשם שלושים ושישה חודשי מאסר. אין לחובת הנאשם עבר פלילי. בית המשפט העליון העמיד את **המתחם על שנתיים עד חמש שנות מאסר בפועל**, והעמיד את עונשו של הנאשם על **28 חודשי מאסר בפועל**.

ט. בע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מדינת ישראל** (8.8.18), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה. הנאשם הגיע בשעת לילה לפנצ'ריה הממוקמת בסמוך לבית מגורים של משפחה עמה היה מסוכסך. הנאשם שפך חומר דליק ברחבי הפנצ'ריה והצית את המקום. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין שנתיים ל- 5 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם **24 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש משקף את חומרת המעשים, הערכים המוגנים שנפגעו ומדיניות הענישה הנוהגת ואישר את העונש.

י. בע"פ 3116/13 **קבלאן נ' מדינת ישראל** (15.10.13), נדחה ערעורם של נאשמים שהורשעו בעבירות של הצתה וקשירת קשר לביצוע פשע. הנאשמים קשרו קשר להצית אוטובוס של חברת תיור ובהמשך לכך הגיעו למקום בו חנה האוטובוס, אחד מהם שפך חומר דליק על האוטובוס ושילח בו אש. כתוצאה מכך נשרף כליל האוטובוס ששווי כ- 200,000 ₪. **בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין שנת מאסר ל-30 חודשי מאסר והטיל על הנאשמים עונש של 24 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-3 שנות מאסר בפועל ועד ל-6 שנות מאסר בפועל**.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. בעניינו של הנאשם התקיים הליך ארוך שבו ניתנה לו הזדמנות לעבור הליך שיקומי, והוגשו לא פחות מ-7 תסקירי שירות המבחן, אשר תיארו עליות ומורדות במצבו של הנאשם. הנאשם סיים בהצלחה הליך טיפולי במסגרת קהילה טיפולית והמשך טיפול בהוסטל המיועד לבוגרי הקהילה, ואולם לאחר סיום הטיפול בהוסטל פעל בניגוד לעמדת המטפלים, שב לאזור מגוריו ולא השתלב באופן מידי בטיפול המשך במסגרת יחידה עירונית לטיפול בהתמכרויות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התעייף ושב למעשה לדפוסיו המוכרים לו מעברו כשלמרות מאמצים שערך שירות המבחן, לא הצליח לגייס לטיפול המשכי. במהלך חודש אוגוסט הנאשם נקלט בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בראשון לציון, ומשתתף בקבוצה במסגרת זו כשהוא צפוי להשתלב בטיפול פרטני במהלך חודש אוקטובר 2019. שירות המבחן התקשה להעריך את מסוגלותו של הנאשם להתמיד בטיפול לאורך זמן לנוכח הנסיגה שהייתה במצבו והקושי שגילה להתגייס לטיפול באופן רציף.

סבורני כי לאחר תקופה כה ארוכה שבה הנאשם היה משולב בהליך טיפולי, אשר כללה כאמור לעיל עליות ומורדות, ואף לאחריה העריך שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות בעייתית, אין בכך כדי להוביל למסקנה שקיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם. גם תחילת שילובו של הנאשם ביחידה לטיפול בהתמכרויות בראשון לציון בעת האחרונה, אשר מהווה תחילתה של חזרה למסלול שיקומי, אינה מצדיקה מסקנה בדבר סיכויי שיקום, וזאת לנוכח הערכת שירות המבחן בתסקירו האחרון מיום 15.9.19 כי הוא מתקשה להעריך את מסוגלות הנאשם להתמיד בטיפול לאורך זמן. לפיכך, לא מצאתי כי יש מקום לקבוע חריגה ממתחם העונש. עם זאת, יש מקום לתת משקל משמעותי לשיתוף הפעולה הממושך של הנאשם עם שירות המבחן ולניסיונותיו להשתקם, במסגרת הענישה בגדרו של המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 י"א). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר באדם כבן 33, רווק ואב לילדה בבת 4 עמה אינו מקיים קשר. **אין לחובת הנאשם עבר פלילי**. בתקופה שקדמה לביצוע העבירות התגורר במפעל בו עבד וצרך סמים ואלכוהול. סביר שעונש מאסר ממושך יקשה עליו בהיותו מאסר ראשון. הנאשם הודה בביצוע העבירות והביע חרטה על מעשיו, אולם בפני שירות המבחן מסר כי אינו זוכר את עובדות כתב האישום בשל העובדה שהיה נתון להשפעת חומרים פסיכו אקטיביים, באופן שלא אפשר העמקה בנסיבות העומדות בבסיס העבירות ויש בכך לצמצם את מידת נטילת האחריות למעשיו. הנאשם עבר הליך טיפולי ממושך ועל אף קשיים שעלו במהלך הטיפול, סיים בהצלחה את הקהילה הטיפולית ואת המשך הטיפול בהוסטל המיועד לבוגרי הקהילה. לקראת סוף הטיפול בהוסטל חלה נסיגה במצבו של הנאשם והוא החל להתנהל בהתאם לדפוסים בעייתיים המוכרים מעברו, התקשה במתן אמון בגורמי הטיפול ולא השתלב באופן מידי בהמשך טיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות כמצופה. לאורך השנים חווה הנאשם קשיי הסתגלות וקושי בניהול אורח חיים יציב, פיתח התמכרות לאלכוהול ולסמים אותם החל לצרוך בגיל צעיר והתקשה בניהול מערכות יחסים מיטיבות. גורמי הטיפול התרשמו מנטייתו להגיב באופן אלים על רקע מחסור בכלים רגשיים והתנהגותיים להתמודדות מקדמת. עם זאת, בסופו של דבר, ולאחר שחזר לאזור מגורי משפחתו, נקלט לטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, ומגיע למפגשי הטיפול הקבוצתי, ומביע רצון להמשיך בטיפול במסגרת. הנאשם מדווח על התייבבות שחלה במצבו, אם כי שירות המבחן מתקשה להעריך את מסוגלותו להתמיד בטיפול לאורך זמן.

ניצני השינוי החיובי שהפגין הנאשם כפי שהם עולים בתסקיר האחרון שהתקבל ביום 15.9.19, לצד ההליך הטיפולי הארוך שעבר, הגם שהיו בו קשיים לא מעטים, אמנם לא התגבשו לכדי סיכוי של ממש לשיקום אשר מצדיק חריגה לקולה מהמתחם, אך יש בכך להצדיק את גזירת עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם. עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות בחודש מאי 2017, ולכך שהנאשם היה עצור במשך תקופה משמעותית, עד אשר שוחרר ממעצר.

17. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להערכת שירות המבחן בתסקיר מחודש יוני '19 לקיומו של סיכון משמעותי להישנות התנהגות בעייתית, כשהנאשם לא סיים את ההליך הטיפולי הנדרש במצבו.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, וזאת תוך מתן דגש להליך הטיפולי הממושך שאותו סיים בהצלחה (בקהילה הטיפולית ובהוסטל) והשתלבותו הנוכחית ביחידה לטיפול בהתמכרויות.

כמו כן יש להורות על פיצוי משמעותי לנפגעי העבירה בגין הנזקים שנגרמו להם בגין מעשיו של הנאשם (ראו ע"פ 3116/13 קבלאן נ' מדינת ישראל [15.10.13]). תכלית הפיצוי היא לתת ביטוי והכרה לנזק שנגרם לנפגעי העבירה, ובמקביל להעניק להם סעד מהיר יחסית, תוך שאין בכך כדי לשלול מהם את האפשרות להגיש הליך אזרחי בגין מלוא נזקיהם. בנסיבות המקרה דנן, בשל משך עונש המאסר שנגזר על הנאשם והיקף הנזק, מצאתי שלא לחייב את הנאשם בפיצוי במלוא הנזק שגרם העומד על סכום העולה על 1,200,000 ₪, אלא רק בפיצוי חלקי לנפגעי העבירה.

סוף דבר

19. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **38 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו 27.5.17 - 6.12.17.

עמוד 10

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 1.12.19 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת הצתה.

ג. **פיצוי בסך של 200,000 ₪**, אשר יחולק באופן הבא:

(1) פיצוי בסך 75,000 ₪ בגין הנזקים באישום 1 (50,000 ₪ למתלונן ו- 25,000 ₪ לעד תביעה 4).

(2) פיצוי בסך 100,000 ₪ בגין הנזקים באישום השני - לבעלי מפעל "אמרז".

(3) פיצוי בסך 25,000 ₪ בגין הנזקים באישום 3 - סכום הפיצוי יחולק ל- 4 חלקים שווים: לוועדי הבתים בסעיפים 1(א); 1(ב); 1(ה) ולבעלי הבית בסעיף 1(ד).

הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-40 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.21, ויעבר לניזוקים על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מייד. אם ישולם רק חלק מהסכום, יועבר לניזוקים בהתאם לחלקם היחסי בפיצוי.

לאחר התייצבותו של הנאשם למאסר, תועבר ההפקדה מהליך המ"ת, לצורך פירעון חלקי של הפיצוי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' תשרי תש"פ, 29 אוקטובר 2019, בנוכחות הצדדים.